

Στη σχέση εργασίας, όποια κι αν είναι αυτή, κλητήρας, υπάλληλος, τμηματάρχης, διευθυντής, **το αδύναμο μέρος είναι ο εργαζόμενος.**

Το ισχυρό μέρος ήταν, είναι και θα είναι πάντα ο εργοδότης. Αυτός καθορίζει τους όρους της σχέσης, και οι όροι αυτοί μπορεί είναι δίκαιοι. Όταν όμως είναι άδικοι μόνο **η ενότητα και η αλληλεγγύη όλων των εργαζομένων, ανεξαρτήτως θέσης, μπορούν να την ανατρέψουν, να την αλλάξουν, να την αναγεννήσουν.**

Είμαστε όλοι κρίκοι της ίδιας αλυσίδας, οφείλουμε να μην το ξεχνάμε ποτέ. Οφείλουμε να είμαστε **όλοι για έναν και ένας για όλους πάντοτε και τώρα κυρίως που διάγουμε δύσκολο εργασιακό βίο.**

Η ύφεση που βιώσαμε εξουδετέρωσε σχεδόν τη δυναμική της συνδικαλιστικής δράσης. Οι διεκδικήσεις υποχώρησαν στο ελάχιστο **που ήταν η διατήρηση των θέσεων εργασίας.** Αναμενόμενο. Τώρα δεν ισχύουν οι ίδιοι όροι. Δεν υπάρχει ούτε μνημόνιο, ούτε ΔΝΤ. Οφείλουμε να ανακτήσουμε την αυτοπεποίθησή μας και την τεράστια αξία του ρόλου μας στην Εθνική Οικονομία. Όλοι οι συνάδελφοι να θυμηθούν την αληθινή αξία τους και την τεράστια προσφορά τους την τελευταία δεκαετία των μνημονίων.

Θα θυμηθούμε ότι με την εργασία μας γεμίζουμε τον κρατικό κορβανά. Επειδή εργαζόμαστε σκληρά, υπάρχει κρατικός προϋπολογισμός. **Εμείς τα τελευταία 10 χρόνια ματώσαμε για να πιάσουμε τους στόχους, για να έχουμε έσοδα, για να βγούμε από τα μνημόνια και τα δίχτυα του ΔΝΤ και όχι μόνο.** Είμαστε ο σωλήνας της αναδιανομής του πλούτου. Τα έσοδα που εμείς φέρνουμε γίνονται το εργαλείο για να επιτευχθεί η φορολογική δικαιοσύνη. **Αρκεί το εργαλείο να είναι και στα σωστά χέρια.** Θα θυμηθούμε ότι τα καταφέραμε όλοι μαζί. Η συμβολή του καθενός, από κάθε μετερίζι ήταν και είναι καθοριστική.

Ο αγώνας επομένως δε λήγει την Τρίτη. Ξεκινά την Τετάρτη. Με δράσεις. Δράσεις αυτοβελτίωσης, προβολής του έργου μας και ανυποχώρητων διεκδικήσεων. **Διεκδικούμε να συμμετέχουμε στον πλούτο που παράγουμε με αυξήσεις μισθών. Διεκδικούμε προσλήψεις νέων υπαλλήλων** για να βελτιωθεί η ποιότητα των υπηρεσιών μας.

Η αξιολόγηση οφείλει να εκκινεί από το δόγμα είναι ότι **δεν υπάρχει εργαζόμενος μη χρήσιμος.** Αν παρατηρείται κάποια δυσλειτουργία πρέπει να λαμβάνονται άλλα μέτρα rotation, εκπαίδευση, αλλαγή εργασιακού περιβάλλοντος πάντοτε σε συνεννόηση μαζί του και με σκοπό να διαφυλαχθούν τα εργασιακά του δικαιώματα.

Αν δεν υπήρχε ο Α που στις 6 το πρωί ανοίγει την Υπηρεσία, η Β. που όλη τη μέρα δίνει ατελείωτα πρωτόκολλα, ο Γ που παραλαμβάνει από το Ταχυδρομείο κι αντίστροφα, ο Δ κ ο Ε στο μητρώο να εξυπηρετούν ασταμάτητα, ο Ζ, η Η, η Θ στο εισόδημα στο ΦΠΑ και στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ να εξυπηρετούν, να εκκαθαρίζουν, να βεβαιώνουν, αν δεν υπήρχαν οι Ι, Κ, Λ, ελεγκτές να συνεχίσουν εκεί που σταμάτησαν οι προηγούμενοι και να αναζητούν τη φοροδιαφυγή, αν δεν υπήρχαν οι Μ, Ν, Ξ στο Δικαστικό να εισπράττουν όλα τα παραπάνω, αν δεν υπήρχαν οι υπάλληλοι των Εσόδων να κάνουν τη σούμα;

Βγάλτε έναν κρίκο από τους παραπάνω και δεν υπάρχει τίποτα. Η σύνδεση της αξιολόγησης με το μισθό είναι μια συνθήκη χωρίς ασφαλιστικές δικλείδες, η οποία συνιστά βλαπτική μεταβολή των όρων της εργασιακής σχέσης. Κατά το κοινό εργατικό δίκαιο θα μπορούσε να θεμελιώσει και δικαστικές αξιώσεις κατά του εργοδότη.

Από την Τετάρτη να ανακτήσουμε την αυτοπεποίθηση και την αξία μας και να διεκδικήσουμε αυτά που μας ανήκουν ενωμένοι κόντρα στον αντίθετο άνεμο. Η ποιότητα στην εργασιακή μας ζωή είναι πολύτιμη και το αξίζουμε όλοι.